

Kanatlar Hazır, Kilit Nerede?

Merhaba! Hezarfen Ahmed Çelebi'yi arıyoruz.

Hoş geldiniz. Aradığınız benim. Ben de bir şey arıyorum.

Kanatlarınız burada. Onları kaybetmiş olamazsınız!

Onlar değil. Son kontrolde küçük bir bağlantı kilidi eksik çıktı.

Küçük ama önemli bir parça mı?

Evet. Hazırlık ekibi öğleden sonra kuleye çıkacak. Ama bu eksikken uçuşu ertelerim.

O zaman önce küçük parçayı bulalım. Büyük kanatlar bekleyebilir.

Sabah bu tepsideydi. Tezgâhı ve sandıkları kontrol ettik.

En son gördüğünüz andan başlayalım. O sırada ne yapıyordunuz?

Tepsiyi silmiştım. Sonra Yusuf Ustayla kanatları kontrol ettik.

Demek parçamızın sabahı bizden hareketli geçmiş.

Şu boş kutulara bakabilir miyiz?

Bakabilirsiniz. Aletlerin olduğu rafı ben kontrol ederim.

Parlıyor! Aradığımız şey bu olabilir mi?

Çizimdeki parça yuvarlak değildi. Bir de üç çizgisi vardı.

Doğru. Bu başka bir işin parçası.

Bu iplik tepsinin yanında kalmış.

Koruma örtüsünün kenarı mavi. Demek burada ondan bir iz kalmış.

Tepsiyi silerken örtüyü burada katlamıştık. Şimdi iç avludaki arabamda.

Örtü katlanınca parça araya girmiş olabilir mi?

Siz arabayı iterken bir 'tık' duydum. Tekerlek sandım.

Güzel bir ipucu. Örtüyü birlikte açıp bakalım.

Belki duyduğun şey tekerlek değil, aradığımız parçaydı.

Ben bir daha dinleyeyim.
Belki parça adını söyler.

Konuşmaz ama
yerini belli edebilir.

O da yeter. Çok uzun bir
sohbet beklemiyorum.

Kenarını tutun. Yere
sürtmeden açalım.

Şu katın içinde
bir şey kabarıyor.
Örtü burada
düz durmuyor!

İşte! Tepsiyi
silerken örtünün
üstüne bırakmışım.

Parça gezmemiş.
Örtü onu gezdirmiş!

TINK!

Kaydı! Alt tarafta!

Araba yerinde kalsın. Önce
nereye düştüğüne bakalım.

Az önce bulmuştuk! Bu kadar çabuk vedalaşılmaz!

Şuraya gidiyor, tahta kapının yanına!

Buraya park edebilirsin!

Biraz sola! Hayır, parçanın soluna!

Tamam. Şimdi kapalı bir yere park etti.

Tablanın üstündeki demetleri indirmeden altına ulaşamayız.

Ben bu taraftan göremiyorum.

Önce ışık gelsin. Yusuf Usta, şu kepengi açabilir misin?

Kedi bizden önce başka yönden bakmaya başladı bile.

Gördüm! Üç çizgisi de görünüyor.
Sağdaki ayağın arkasında.

Güzel. Artık nereye dikkat edeceğimizi biliyoruz.

Büyük demetleri
biz alalım. Şu hafif
olanı taşıy mısın?

Taşıyorum. Bu kez
kulağım değil,
kollarım çalışıyor!

Yol açık. Ben de temiz
keçeyi buraya seriyorum.

TIRIR...

Geliyor... Keçeyi
biraz daha düz tut!

Dümdüz. Şimdi
yolun sonundayız.

Yakaladık! Üstelik
hiçbirimiz uçmadık.

Önce bunu
başarmamız gerekiyordu.

Şimdi kontrol zamanı. Bulmak
kadar sağlam olduğundan
emin olmak da önemli.

İki yuvarlak
uç ve üç çizgi.
Aradığımız parça bu.

Evet. Kenarı da
sağlam. Şimdi
bağlantıları yeniden
kontrol edeceğim.

Bu tepsinin bir kapağı var mı?
Gezintiyi burada bitirelim.

Var. Bu kez kapatıp
yerine kaldırıyorum.

Bütün kanatlara yeniden mi bakıyorsunuz?

Evet. Tek bir parçayı bulduk
diye diğerlerini unutmayız.

Şu küçük
kanatları ben de
deneyebilir miyim?

Yerde nasıl
durduğuna
bakabiliriz. Onlar
uçuş için değil.

Önce yerde durmayı öğrenirim. Acelem yok.

Duydun mu?
Yerde deneme.

Duydum. Zaten
yerle iyi anlaşıyoruz.

Kollarını rahat tut. Biz de iki yandan destekliyoruz.

Kanatlar hazır. Peki, benim neden hiç hafıflemişliğim yok?

Çünkü kanat takmak tek başına uçurmaz.

Demek yalnızca çok geniş bir ayı oldum.

Şimdilik öyle. Bir de kapıdan yan geçmen gerekecek.

İniş yaptım!

Daha kalkmamıştın!

Yine de çok yumuşak bir inişti.

Bugün sana yer ekibinde ihtiyacımız var.

İşte bu işte tecrübeliyim.

Ben Galata'da hazırlanacağım. Siz Yusuf Ustayla Üsküdar'a geçin.

Sizi karşı kıyıda izleyeceğiz!

Sizi nasıl tanıyacağız?
Gökyüzünde bir sürü kuş var!

Sanırım en büyük kanatları hemen fark edersiniz.

Biz de gözümüzü gökyüzünden ayırmayacağız.

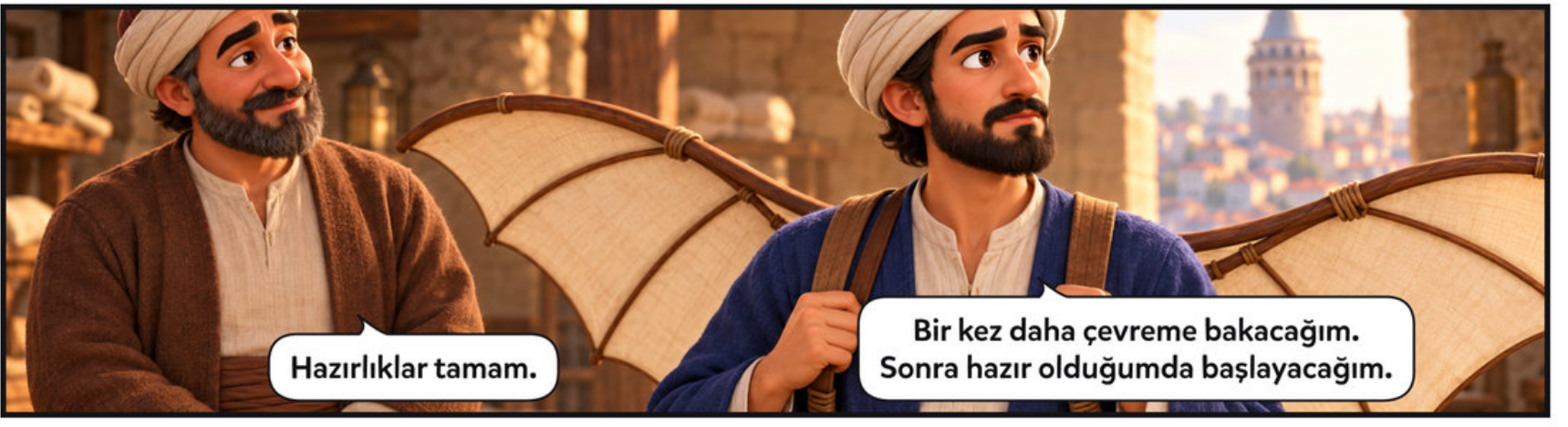
Bugün iyi gözlemlediniz. Benim gözümde kaçan şeyi birlikte bulduk.

Siz de bize acele etmek yerine dikkatle bakmayı gösterdiniz.

Ben de karşıya gidiyorum. Kanatlarım yok ama oturmağım var.

Senin yolculukta koltuk gerçekten önemliymiş!

ŞAAAK! ŞAK!

Ulaştı! Üsküdar'a ulaştı!

Yer ekibi adına söyleyeyim: Hoş geldiniz!

Yukarıdan İstanbul nasıl görünüyordu?

Sizi burada görmek ne güzel.

Sokaklar ince çizgiler, kayıklar küçük noktalar gibiydi.

Ben bugün minderin üstünden baktım. O da ilginçti.

Sen olmasaydın o küçük sesi kim duyacaktı?

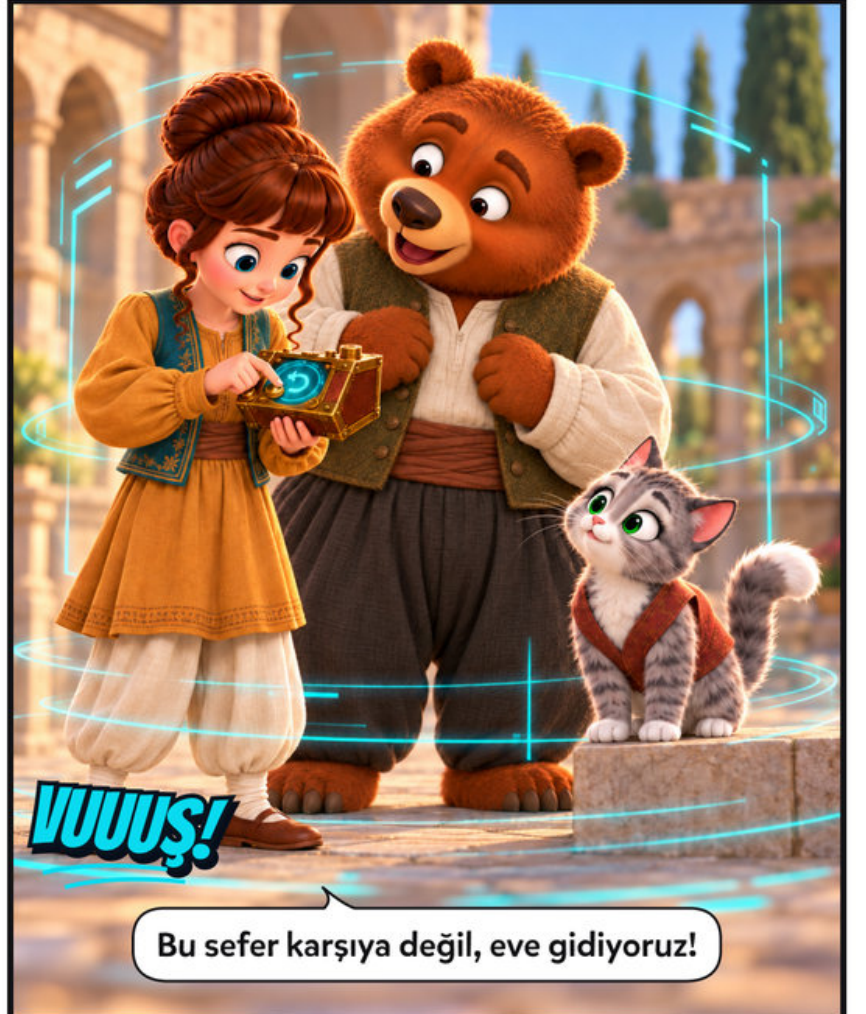
Demek uçmadım ama kulaklarım işe yaradı!

Bizim de eve dönme zamanımız geldi. Hoşça kalın!

Bir gün yine geliriz. Bu kez kayıp parça olmasa da olur!

Güle güle, dikkatli kaşifler. Yeniden görüşmek üzere!

UUUUŞ!

Bu sefer karşıya değil, eve gidiyoruz!

Geldik. Ayaklarım da burada. Güzel.

Bugün gökyüzünden çok, yere baktık aslında.

Uçuşu görmek için gitmiştik. Önce kayıp bir parçanın peşine düştük.

Büyük kanatlar, küçük parça... Bir de keskin ayı kulağı!

Kedinin gözlerini de unutma. Bizi ışığın geldiği tarafa o yöneltti.

Doğru. Bizim ekipte herkes başka bir yerden bakıyor.

Şimdi yer ekibinin dinlenme zamanı.

Yumuşak bir iniş olsun!

Başarılı iniş. Kanatsız daha rahatmış!